

ру. Вони казали, що в цім ділі бере активну участь М. К. Заньковецька, котра все ж таки не зважується взяти на себе адміністративну частину справи. Молодь запевняла, д. Саксаганського, що вона дістane потрібні кошти на удержання труп, знайде відповідне помешкання і т. і.

Панас Карпович відповів, що він охоче працював би на користь українського худож. театру. Він розуміє одушевлення і захоплення це справою нашої молоді, але самих добрих бажань для проведення справи в житті не досить. Треба активної допомоги людей старіших, солідних, грошовитих, яких у Харкові знається чимало. Саксаганський в ними тепер зустріється й розвіює, та вони піччі не виявили зацікавлення до україн. худож. театру. Коли б діло налагодилося, то Панас Карпович міг бы взяти на себе тільки художній бік справи, а хазяйством, фінансами або адміністративною частиною підприємства повинен завідувати спеціально обраний для цього комітет.

На думку Панаса Карповича, у Харкові тепер немає такого помешкання, що буде придате для вистав нашого художнього театру. Молодь згадувала про театр робітників на Петровській вулиці. Місцевість ця лежить далеко від центру міста, а д. Саксаганський думає, що художествений український театр повинен існувати не для робітничих тільки мас, а й для інтелігенції міської, бо він має показати їй, так би мовити, останнє слово українського театрального мистецтва. Такі вистави мусять вимагати силу видатні і при загальній подоступністі пінах робітничого театру ці вистави не оплатяться.

Всю цю зиму Панас Карпович живим у Київі і тільки коли не коти вийдуть на гастролі.

Л.

Театр і музика.

Літній Театр Кулепецького Зібряння.

«Не так склалось, як ждалось», драма М. Старницькою. Драма Катрі Дзвонарівни від Дмитра Ковбаси на тлі розвалів умірання старих дворянських, поміщицьких гарадів і традицій. Відла панцира, і в великої, габеної руїн почало витикатися по-троху те, що за криптають пінким чином не могло бути предметом драми. Все було по-благородному, мовляв старий льокай, Севант—привела, одели відкрій. А то має: паніт здигається по-мужичому, закохується на вулиці в мухоміжку й навіть балакає про одружину з нею. Правда, все скінчалося для паніци, як і за батьків кінчалося, але коло такої пінкемії зяло галас, публіку: а в панської поведінці виніділком комедія, а в селянській жимовірності—драма. Часи одмінилися, а то все було в ташкомишком, і головне—нічого невизначного: привели-одвели й т. д. Не скажу, щоб мене задоволили 5-та дія з отруйним, ажовізіям і сокирою. Тільки величезні зусилля таких першорядних артистичних сил, як М. Садовський (Дмитро), Л. Лініцька (Катя) та Г. Борисоглібська (Горніна), дали змогу додивитися І до краю. Що ж до перших 4-х дій, то вони—прекрасні, і дають чудові по колорітності й правдивості картины панського селянського життя тих перехідних часів. Д. Лініцька воскрешає перед глядачам прекрасний образ чистої, як криштал, але опущеної страданні—ролі, в яких вона не має пошищо різних союзів. З виконанням д. Борисоглібською ролі слабої матері дивиться на вас саме життя. Д. Полянська—дала яскравий образ старої пані, що з жиру біситься. Дуже мило провела свою роль Пашка д. Хуторна, прекрасна актриса у лагідних, наївних ролях. Гарні були Колесников (Степаніда), Ковалевська (Аннушка), Діброва (Жозефіна). Виразні, сильніші в п'єсі чоловікі ролі, а бездомнінне виконання Іх просто захоплювало глядача. З невеличкою своєю ролі д. Садовський утворив справжній шедевр. Од Севанта, цього ходячого літонару панщини, через комізм, в артистичній інтерпретації д. Паньківського, на нас вів захопленням. Д. Вересовський повинен був намалювати метаморфозу жіди-лавука, що з гідного плаза обергається в свійській сили тварину, і зробив це пречудово. Чудесно провели свої ролі д. Вільшанський (Юрко), д. Ковалевський (поміщик), д. Петляшевський (Білаш). Відповідальну роль паніча, студента Михайлова, д. Марченко виконав артистично, як на його арозуміння цієї ролі. Але, на мою думку, Михайл—не належить, а щирій народник; отже крів ту не-глибоку щирість треба було показати панський дух, як ознаку предківщини, се-б-то тоною його розмов надавати не простоти сельського парубка, а простоти щирої «снисходительності».

П'єса мала успіх, і артистів тепло вітали.

Аматор.

— Театр М. К. Садовського. Сьогодні в трупі М. К. Садовського виставлено буде п'єсу Карпенка-Карого «Чумаки». Роль Віталія гратає М. Садовський. Завтра йде комічна опера «Пісні в лицях» і водевіль «Халепа».

В п'ятницю, 3 augusta, одбудеться бенефіс артистки Л. П. Лініцької. Виставлено буде п'єсу «Наймичка». Роль Харитини виконає Л. Лініцька.

— Трупа Н. К. Гончаренка переїхала в Козельська, калужської губ., в г. Велев, тульськ. губ., де й грає в літньому театрі. Справи т-ва такі: в 15 липня по 15 липня товариство заробило по 50 коп. на марку. Трупа седається в таких артисток і артистів: Благодарова, Азовська, Галина, Павлов, Петренкова, Самйелев, Зорина. Д. Бутенко, Вербенк, Гира, Гончаренко, Колесников, Охлонин, Сиренський і Петренко.

ДОПИСИ.

(Од власних кореспондентів).

С. ПІДЗАМОК, кременецького повіту (на Волині). Пожежа. Пані діаманти великою пожежою знищено до щеняту добре шість хліборобів. Пожежа почалася посеред села в клуні, можливо од цигарки. Й в одну мить обходила піщана осель. Врятувати що-небудь неможливо було, бо, через посуху й вітер, дуже лютував вогонь. Скірь по селі роскадало віхти з воєнами, й тільки тому, що нещастя трапилося в дені, селян вчасно гасили будинки, що починали вже займатися. Віхти соломи з вогнем кинуло за пів-верстю на пошкіджені будинки, де й агорів хлівці. Находали такі віхти, і теж в воєні, за 3-4 версти. Наприкінці дожіжі прибула з Почаїва, за 12 верстов пожарна, але вже нічого було рятувати. Погоріло більше в клунях, прорвали огородина, домашня птиця то-що.

СЕДНЕВ, чернігівського пов. Спектакль 20 липня у м. Седневі в народному домі місцеві любителі виставили «Ревізію» і «Простака» В. Гоголя; мішавший хор, в українському убранні, співав українські пісні.

Вистава робила найкраще враження; звичайно, в виконанні можна було спостерегти деякі хиби, можна зробити чимало уваги, але треба мати увагу, що виконавці—прості люди, мало досвідчені в справі театру; в кожному разі треба відзначати, що воно поставили дуже добре до справи, виконують ролі з розумінням, серйозно, без шаржу; хор співав добре.

У Седневі вже кілька років ставили у літку вистави в нар. домі, але ставились вони випадково, і в них брала участь молодь, що наблизилася до Седнева в літку; ставились українські пісні та російські водевілі; брав участь, звичайно, і хор; набільше вподобалася глядачам українські п'єси.

Останніми часами справа стала на певний рівень: у виставах беруть участь виключно самі місцевані Седнівці, переважно місцева молодь, місцеві хаяні, хазяйські діти, ремісники. Такіх вистав було вже п'ять; виставляють майже виключно українські п'єси; що разу співає хор. Ведуть справу самостійно: вибрають п'єсу, поділяють ролі; вистави притягають до нар. дому багато людей, часто браємо місце.

Любителям допомагає місцевий земський лікар, Ів. Г. Кисіль, який поклав багато праці що до упорядкування вистав вагалі та до організації хору. Дякуючи його енергії, його праці та щирій любові до діл, воно стало на належний шлях. З початку, седнівці, переважно батьки та старі люди, ставилися вороже до вистав; як звичайно в таких випадках, пішли поголоски, ніби то в народному домі діється щось недобре, ніби то там молодь підчіпить. Тоді д. Кисіль порадив громаді доручити своє уповноваження наглядати за нар. домом, Громада доручила такий догляд сельському старості та 4 уповноваженим і тоді виникло, оскілько правдиві були ті поголоски. Разом з тим і люді зробили постанову, що у виставах можуть брати участь тільки люди тверезі, і така постанова мала найвищий наслідок: зрикні горілка навіть ті, що попереду уживали.

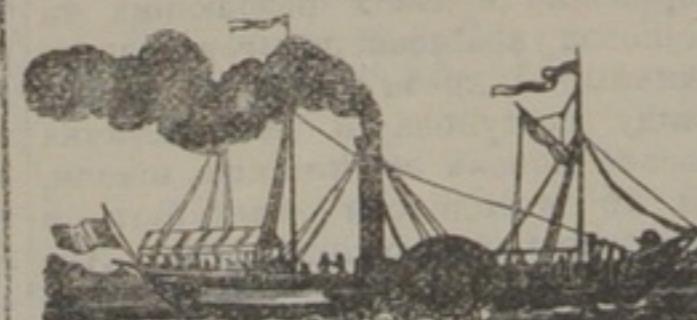
Дякуючи хору, який що разу бере участь у виставах, шириться у Седневі українська пісня і входить в загальне ужитку погані салдансько-фабричні пісні, яких було дуже багато у Седневі.

Справочний оділ.

Намінані відомості. Вівторок, 31-го липня. Пуща.

Св. пр. євдокима: мч. Іулії.

Сх. сон. 4 г. 48 хв., зах. сон. 7 г. 26 хв.

Параходи Товариств:

«Общество Параходства по Дніпру и его притокам» і «2-е Параходное Общество по Дніпру и его притокам».

Удержує поштово-пасажирські рейси по озимі водним шляхам:

1) По Київо-Катеринославському два рази на день:

з Київа 8¹/2 г. р. 15 г. дня.

з Катеринославу 5 г. р. і 5 г. дня.

2) По Київо-Ржищевському щодня:

з Київа 2 г. дня.

Ржищева 10 г. веч.

3) По Київо-Гомельському щодня:

з Київа 1 г. дня.

Гомеля 1¹/2 г. дні.

4) По Київо-Чернігівському щодня:

з Київа 12¹/2 г. д. 15 г. дні.

Чернігова 7 г. веч.

5) По Київо-Пинському щодня:

з Київа 9¹/2 г. ранку.

Пинська 9 г. ранку.

6) По Київо-Чорнобільському щодня:

з Київа—по неділях, понеділках, середа-

х і п'ятницях 2 г. дні.

7) По Київо-Могильовському:

з Київа—по неділях, понеділках, середа-

х і п'ятницях 2 г. дні.

8) з Могильова—по неділях, вівторках,

четвергах і суботах в 7 г. ранку.

Прим.: в Лоєві пересадка на другий парох.

9) з Київа щодня 11 г. ран.

Лоєва 7 г. веч.

10) По Могильово-Оршанському:

По Гомель-Вітковському щодня.

11) По дачній лінії Київ-Плuti щодня:

з Київа 4 г. дні.

Плuti 6 г. ран.

12) По Київо-Білгородському:

з Київа до Білгорода:

8 год. 20 хв. ран., 9 г. ран., 10 г. 50 хв.

ранку, 12 г. дні), 1 г. 5 хв. мн.) 3 г. 35 хв.

дн., 4 г. 40 хв. д., 5 г. 25 хв. д., 6 г. 30 хв.

веч., 7 г. 20 хв. веч., 7 г. 50 хв. веч., 8 г.

22 хв. веч., 9 г. 15 хв. веч., 9 г. 35 хв. веч.

11 г. 30 хв. веч., 12 г. 25 хв. ночі та 1 г. ночі.

Од Київа до Воярки:

8 год. 20 хв. ран., 9 г. ран., 10 г. 50 хв.

ранку, 12 г. дні), 1 г. 5 хв. мн.)

3 г. 35 хв. д., 4 г. 40 хв. д., 5 г. 25 хв. д., 6 г. 30 хв.

веч., 7 г. 20 хв. веч., 7 г. 50 хв. веч., 8 г.

22 хв. веч., 9 г. 15 хв. веч., 9 г. 35 х